

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Kai Jensen, P. A. Rasmussen, Edel Saunte, Baunsgaard, Foged, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Finn Poulsen, Poul Møller, Hainstrup Clemmensen, Jørgen Jørgensen* (Ullerup) og *Aksel Larsen*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1140, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 135).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger. Der foreligger en enstemmig indstilling fra udvalget, hvis medlemmer alle kan tiltræde det lovforslag, ministeren har fremsat. Der er kun ét ændringsforslag, som er stillet af indenrigsministeren og tiltrådt af hele udvalget. Det går ud på, at i købstæder og andre kommuner med over 4 000 indbyggere og omegnskommuner til sådanne købstæder og bymæssige bebyggelser behøver personfradraget ikke at være 3 000 kr. eller 4 000 kr., men kan eventuelt også være 3 500 kr. Der bliver tale om valgfrihed for kommunalbestyrelsen, og denne valgfrihed skal være gældende for skatteårene 1961-62 og 1962-63.

Jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget og for lovforslaget, således ændret.

Foged: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, ikke kan være til stede, vil jeg gerne kort meddele, at vi tiltræder det stillede ændringsforslag. Vi er tilfredse med, at der nu er 4 satser

for kommunerne at vælge imellem, 3 000 kr., 3 500 kr., 4 000 kr. og 4 500 kr., idet det dog stadig væk er vor formening, at 4 500 kr., er sat i overkanten, og at man burde have holdt sig til de 4 000 kr. som øverste grænse. Vi kan også tiltræde, at de 1 800 kr. er gældende grænse for personer, der overhovedet ikke afkræves skat, og vi vil anbefale såvel ændringsforslaget som selve lovforslaget til vedtagelse.

Poul Møller: Også jeg kan anbefale tinget at stemme for det stillede ændringsforslag og for lovforslaget ved tredje behandling.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling. Den enighed, der er opnået i udvalget, gælder jo såvel hovedprincipperne som de foreslåede ændringer med hensyn til en forhøjelse af det skattefrie grundbeløb for forsørgere til 4 500 kr. Specielt til det ærede medlem hr. Foged, der mente, at de 4 500 kr. lå i overkanten, vil jeg sige, at efter de nye bestemmelser om kommunernes skatteudskrivning for det kommende år, som nu gennemføres, vil de 4 500 kr. faktisk ikke betyde mere, end de 4 000 kr. gjorde tidligere.

Jeg siger altså tak for den tilslutning, der er givet til lovforslaget, og jeg takker også for tilslutningen til det ændringsforslag, som er stillet af mig efter forhandling med udvalget. Ændringsforslaget går som allerede nævnt ud på, at der for de kommende to år for de kommuner, der frivilligt går over til beskatningsprocenterne, bliver mulighed for at vælge frit mellem 3 000 kr., 3 500 kr., 4 000 kr. og 4 500 kr. som skattefrit beløb for forsørgere. Jeg anser denne bestemmelse for noget, der skulle medvirke til, at endnu flere kommuner frivilligt går fra det gamle ligningssystem over til beskatningsprocenterne, og jeg håber, at ændringen i høj grad vil bidrage hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1961-62.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 897, fremsættelsen i tidenden sp. 1684).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under det følgende punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd [vedrørende tjenestetidsregler m. v.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1117, fremsættelsen i tidenden sp. 1684).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i færdselsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1161, fremsættelsen i tidenden sp. 1733).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Victor Gram: Med den fortsatte — og man kan vel sige stadig voldsommere — vækst af motorparken og hermed væksten i trafik-tætheden er det ikke mærkeligt, at man med visse mellemrum må kigge lidt nærmere

på de problemer, der vedrører færdsels-sikkerheden, og i det lovforslag, som den højtærede justitsminister har fremsat, drejer det sig om hastigheden.

Det er naturligt, at man har været opmærksom på de erfaringer, der er indhøstet f. eks. i Sverige og Tyskland med henblik på særlige generelle fartbegrænsninger i forbindelse med højtiderne eller på dage, hvor trafik-tætheden er særlig stor. De erfaringer, man har indhøstet af de forholdsvise få forsøg, der er gjort i andre lande, synes at have givet et gunstigt resultat, som nok er en overvejelse værd også for Danmarks vedkommende.

Jeg bemærker med tilfredshed, at lovforslaget går ud på at give den højtærede justitsminister beføjelser af midlertidig karakter på dette område. Jeg vil gerne understrege ordet midlertidig, fordi jeg personlig stadig mener, at tidspunktet i hvert fald ikke er inde til at gennemføre generelle ordninger på disse felter. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi også i Danmark forsøger, om vi ved særlige lejligheder vil kunne øge trafik-sikkerheden ved særlige foranstaltninger.

Så kan man naturligvis diskutere, hvilke fartbegrænsninger der i sådanne tilfælde skal etableres, om man, som den højtærede minister har antydnet i sin fremsættelsestale, skal sætte farten til 100 km på motorveje og 80 km på almindelige hovedveje. Det er vel et spørgsmål, som også er vanskeligt at tage stilling til. Jeg vil blot udtale håb om, at justitsministeren, når han får denne bemyndigelse, som jeg for mit vedkommende gerne vil give ham, vil forvalte denne paragraf fornuftigt.

Det, der må tages i betragtning, er, at en generel hastighedsbestemmelse på 80 km meget vel kan medføre, at der skabes korttegekørsel over lange strækninger, måske helt fra Korsør til København eller omvendt. En korttegekørsel på 80 km kan meget vel blive mere farlig, end hvis man giver en margin, der gør det muligt at tynde ud i en sådan korttege. F. eks. ville en fartbegrænsning på 90 km måske være en løsning på væsentlige vejstrækninger. Jeg har bemærket, at man i Sverige, hvor man ved juletid havde en 80 kms hastighedsgrænse, agter at forsøge med en 90 kms hastighedsgrænse i sommertiden, hvor vej- og vej-